-Z'den A'ya-

gördün mü Aslı, astarı yok yüzümün
burgaz'da yüzüm biraz orada
durulmamış dalgalanan en onulmaz şuramda biraz
barışcıl desen onu kuş türü yapacak yüzüm
hiç gördün mü böyle dizede böyle yüz
duvarları şaşkın emanet bir odada

bir bütünden yana sevdiğim ne varsa Aslı
yarım yarım şunca yanımda ağırca
bir işgalin parçası olmamış düşündüm de
hepsi beni tamamlayacak acının bir parçası
öyle bir Zeynep ki eksiği
her şeyin en'in de genleşememesi
bir zeynebim, zeynebin biri, en Zeynep
nasıl da yumuşuyor insan en'leşince

oysa hâlâ
Parça! Parça! Parça!
en çürük en uyumsuz en eksik
sevip de kenara ayırdığım hepsi
sevilmek değil kasdım
her şey yarım yüzüm tamam
böyle hazır parçalanmaya
senin anlayacağın

sıkışmış iki kalbin arasında
şehirler kelimeler dilin tüm imkânları
sen odanın ortasına uzanmış gittikçe imkansıza
belki sonsuza demeliyim inanmaya kanmaya
uzun susunca gözler bir bilinmez akılla
sen geceyi uzatarak ben ellerimi sıkarak
uzattım da nasıl tuttun
gördün mü nasıl kestik kesildik
iki kör bıçak gibi halatla bilenerek

II.

verim yoktur iş gününde yas varsa
bir de şubatsa kara kışın şahı say
kurudur soğuktur bu kaçıncı
radyo şarkılarında hınç kalır
içimizde güç büyür dile gelmeyen
yollar uzun uzadıya kısa molalar daha uzun
muavinler kimin çığırtkanıdır
başlarken her şeyi bitirdiğimizde
yola çıkarken
biz benle

"bu bir ekip işi" değil Aslı
hiç ummadan bulduğumla
seninle bin bir huyla kendimi
bir geceyi bir acıyı bir de her "bu" kelimeyi
adanmış bir adaktır şaire her şiiri
ters yüz edilmiş bir cümle, alfabenin sonu başı ile
gördün mü bak

orduevine girememem bir kalbe girerim ordu gibi.

Zeynep Arkan